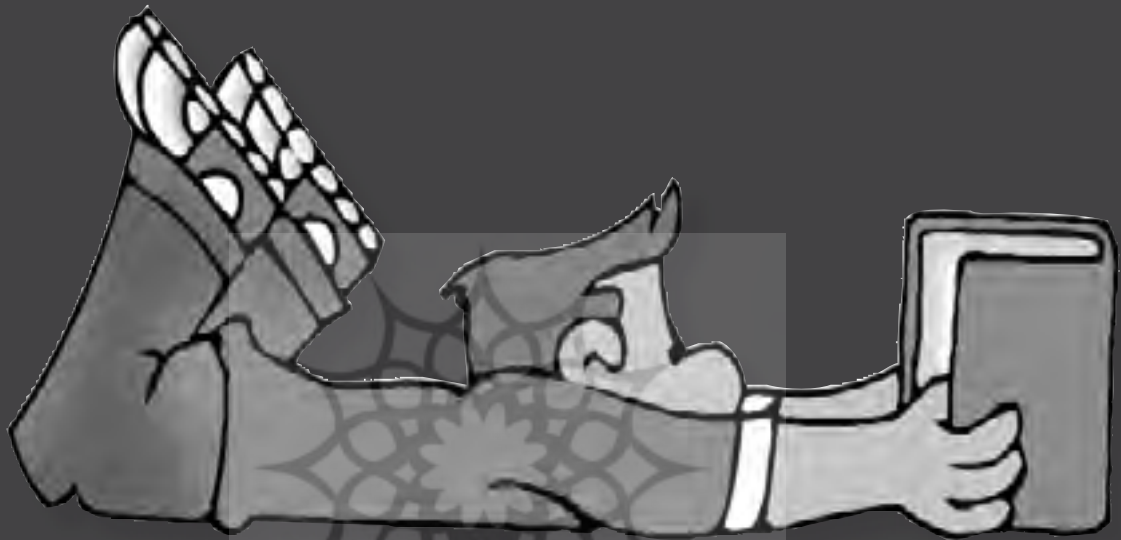

تحریک کردن جهت مطالعه

*نویسنده: کاتا پولیت

در نیویورک سیتی، شهردار بلومبرگ، کاهش هایی را پیشنهاد کرده است مبنی بر تقلیل خدمات از شش روز به پنج روز و نیم. و مراکز شهری تنها اماکنی نیستند که از این بابت رنج می برند. نیوتون، ماساچوست - یکی از حومه های ثروتمند - نیز چهار شعبه از کتابخانه های خود را بسته است.

اینها بدین دلیل نیست که مردم دیگر از کتابخانه ها استفاده نمی کنند، و ترجیح بدهند به فروشگاه Barents & Noble بروند و یا به صورت آنلاین مطالعه کنند.

مردم همواره از کتابخانه ها استفاده می کنند - چرا که همانند بستن کمربند امری بدیهی است - و مورد دیگر این است که چیزی که افراد بیکار دارند وقت است و کتابخانه های رایگان می توانند به آنها خوشامد بگویند. چرا که بدینگونه احساس نمی کنید شاید مورد قضاوت قرار گیرید یا اینکه باید برای چیزی پول بپردازید و این روزها کتابخانه ها، کتاب های زیادی برای ارائه دارند.

آیا می دانید طبق آمارانجمن کتابخانه آمریکا، در ۳۷ درصد کتابخانه ها، امکان دسترسی به اینترنت ادامه در صفحه بعد

ما می توانیم بهتر عمل کنیم! اجازه دهید جدی تر باشیم! من آن را احساس می کنم اما نمی توانم کمکی بکنم.

به کتاب ها کمک کنید. شاید این عبارت به نظر خیلی احساساتی، نسبتاً خوب و نشان دهنده علاقه شدید باشد. اما این کار را انجام دهید.

کتاب ها از بسیاری جهات در بحران هستند. به کتابخانه های عمومی نگاه کنید. در طول بحران اقتصادی «کساد بزرگ» در مایورلا در نیویورک در سال ۱۹۲۹ تا دهه ۱۹۳۰، کتابخانه عمومی هفت روز در هفته باز بود. حال، در تمام کشور کتابخانه ها بسته هستند یا بودجه کم آنها قطع شده است. کتابخانه رایگان فیلادلفیا، ۱۱ شعبه از ۵۴ شعبه خود را تعطیل کرده است. ترون، سان دیگو و فونیکس تنها تعداد کمی از شهرداری هایی هستند که درصد کاهش کارکنان خود، ساعت کار کمتر و تقلیل جدی حق مالکیت خود هستند.

در ایالت نیویورک، فرماندار پاترسن (شهری در نیوجرسی آمریکا)، یک کاهش ۲۰ میلیون دلاری را پیشنهاد کرده است، یعنی یک پنجم بودجه کتابخانه.

تنها به صورت رایگان وجود دارد؟ و این مقدار در مناطق روستایی به ۸۳ درصد می‌رسد. برای اکثر افراد بیکاری که به دنبال کار هستند، برای دانش آموزانی که درآمد پایین دارند و در خانه اینترنت ندارند، کتابخانه تنها مکانی است که می‌توانند با استفاده از آن به فناوری اطلاعات دست یابند. محرومیت از کتابخانه‌های عمومی تنها بخشی از مشکل است.

کتابخانه‌های مدارس نیز عقب کشیده‌اند - بعضی مواقع برای کتاب و بعضی مواقع برای کارکنان پول نیست، و بعضی مواقع هم ثبت نام بیش از حد، فضاهای خالی را از بین می‌برد. به طور ایده آل، هر کلاس مدرسه باید برای مطالعه آزاد در طول ساعت‌های مدرسه، کتاب به اندازه کافی داشته باشد و در عین حال بتواند برای مطالعه در منزل نیز به دانش‌آموزان کتاب امانت بدهد.

تعداد زیادی از دانش‌آموزان کم درآمد به غیر از این دیگر راهی برای دسترسی به کتاب ندارند. در عوض، معلمانی که می‌خواهند دانش‌آموزانشان کتاب را دوست داشته باشند، مجبورند در وب سایت‌هایی مانند donorschoose.org و ilovesschools.org برای گرفتن کمک، درخواست بدهند. آنوقت ما تعجب می‌کنیم که چرا اینقدر آمار مطالعه پایین است و چرا بچه‌هایی که به کالج وارد می‌شوند نمی‌توانند از پس متون سخت بیاورند! و انتظار داریم بازگشت «شرکت الکتریکی» سرویس رسانای عمومی را جشن بگیریم، چرا که ادعا می‌کرد می‌تواند با نمایش برنامه تلویزیونی، بچه‌ها را به مطالعه تشویق کند.

ما شاهد فروپاشی سریع دنیای اقتصادی در زمینه مطالعه هم در مناطق عمومی و هم خصوصی هستیم.

تجارت رسانه چاپی یک مشکل بزرگ است. کار چاپخانه‌ها خیلی کم شده است؛ «هوگتون میفلین» جدیداً اطلاع داده است که دیگر نسخه‌های خطی را نمی‌پذیرد. با کم شدن تبلیغات، کار کسب مجله‌ها نیز به پایان رسیده است یا حداقل کم شده است. روزنامه‌های اطراف ما در هم شکسته‌اند. و یکی از کارهایی که برای ذخیره پول انجام می‌دهند، کاهش بخش خلاصه کتاب یکشنبه است؛ چرا که لوس آنجلس تایمز، شیکاگو تریبون و [Courant Hartford](http://CourantHartford) همه بخش‌های مخصوص به کتاب خود را کم کرده‌اند. سر و صداهای اخیر از

واشنگتن پست مبنی بر این است که مدیر اجرایی جدید، «مارکوس براوچلی» ممکن است «دنیای کتاب» را تعطیل کند. به زودی شما حتی در مورد کتاب‌هایی که نمی‌توانید آنها را بخرید نیز چیزی نخواهید دانست و کتابخانه نیز نخواهد توانست از آن کتاب‌ها برخوردار شود.

اکثر بحث‌ها در مورد بحران کتاب به چالش چاپ جهت وجود فناوری‌های جدید برمی‌گردد - بلاگ‌ها، کیندل، جستجوی کتاب گوگل - و همچنین سهولت خرید کتاب‌های استفاده شده، باقیمانده از دیگران و کتاب‌هایی با تخفیف بالا به صورت آنلاین (در فروش به چنین صورتی نویسنده به هیچ وجه حق التالیف دریافت نمی‌کند). در این تحلیل، حمایت دولت از چاپ همچون کمک هزینه برای صنعت هارپرسیکورد (کلاوسن - نوعی چنگ که مانند پیانو به شکل میز است) است.

اما تجارت کتاب نیز یکی از تلفات نیروهای ویران شده اقتصاد است: شرکت‌های چند ملیتی پر مسئولیت، برنامه‌های بودجه و دیگر طرفندهای مالی.

اگر دولت می‌تواند به قید کفیل بانک‌هایی را که عمیقاً مسئول این مشکلات فعلی هستند را آزاد بگذارد - و دوباره مقدار زیادی پول نقد به آنها بدهد - چرا نمی‌تواند به کتاب و دیگر رسانه‌های چاپی کمک کند؟

چرا نمی‌تواند با بالا بردن موجودی قفسه کتاب‌های عمومی از طریق ارائه کتاب‌های جدید و استخدام کارکنان برای باز گذاشتن درها، از کتابخانه‌ها و مدارس و چاپ حمایت کند؟ اجازه دهید هر معلمی یک جعبه از کتاب‌های جدید برای کلاس درس خود انتخاب کند؛ به هر دانش‌آموز کم درآمد یک فرهنگ لغت، یک اطلس و مجموعه‌ای کتاب برای مطالعه بدهید.

والدین طبقه متوسط می‌دانند که بچه‌ها به کتاب‌هایی نیاز دارند که مال خودشان باشند؛ چرا فکر می‌کنیم بچه‌های خانواده‌های کم درآمد کمتر از بقیه بچه‌ها به چنین چیزهایی نیاز دارند؟ به هر مدرسه به مقدار کافی کتاب‌های درسی بدهید تا هر دانش‌آموزی هر آنچه را برای رشته‌اش لازم دارد، داشته باشد.

موجودی تمام مدارس و کتابخانه‌ها را با دایره‌های معارف‌ها و دیگر وسایل تحقیقی جدید پر کنید.